

Ds Hanneke Siebert

Zondag Rogate; Viering met Avondmaal in de Ontmoetingskerk

Lezingen:

Openbaring van Johannes 19: 6 - 10

Jacobus 1: 22 - 26; in de viering gezongen als lied 272; 'Wij zoeken in uw huis...'

Johannes 16: 23 - 28

Gemeente van Christus,

Vandaag is de vijfde zondag na Pasen, de zondag voor Hemelvaart. Deze zondag draagt de naam 'Zondag Rogate'; dat betekent: vraágt en ook bidt! De naam van deze zondag is ontleend aan het Johannes-evangelie dat op deze zondag gelezen wordt. "Wat je de Vader ook vraagt in mijn naam", zegt Jezus zijn leerlingen, "Hij zal het je geven."

De paastijd nadert zijn afsluiting.

De periode van verschijning en nabijheid van de Opgestane zijn bijna voltooid.

Veertig dagen van paasmorgen, van het lege graf, naar Hemelvaart. Op de drempel van hemelvaart en Pinksteren horen we:

"Ik ben bij de Vader vandaan gegaan en naar de wereld gekomen, nu verlaat ik de wereld weer en ga ik terug naar de Vader."

De tijd van onderricht, van tekenen, van lijfelijke aanwezigheid nadert het einde.

Hij, die van de Vader is uitgegaan, in de wereld is gekomen als Levende, als Mens, als Opgestane en Verrezen Heer raakt uit het zicht. "Nu verlaat ik de wereld weer, en ga ik terug naar de Vader".

"Opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods", zo zingt de Kerk in haar geloofsbelijden; we zullen daar in de viering van vanavond dieper op ingaan...

Het Johannes-gedeelte dat we lezen is een klein stukje van een langdurig tafelgesprek van de leerlingen met Jezus, voorafgaand aan Pasen.

"Het was kort voor het Pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was, en dat hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd", zo begint dit gesprek drie hoofdstukken eerder.

En tijdens die laatste maaltijd onderwijst, vertelt, léért hij zijn leerlingen over De Vader, de Zoon en Heilige Geest. Hij vertelt van de kracht van onvoorwaardelijke liefde. Vertelt hij van zijn mens-wording, van zijn komen naar de wereld, van zijn komen van de Vader. Aan die tafel vertelt hij dat, dáár waar brood wordt gedeeld, waar de Wijn van het Koninkrijk vloeit, Zijn koningschap werkelijkheid wordt.

"Wat je de Vader in mijn naam vraagt, hij zal het je geven." Op Zondag Rogate, op zondag Bid: klinkt "Bid en je zult het ontvangen."

Bidden? Draagt Jezus ons op te bidden?

Kúnnen wij bidden? Dúrvén wij te bidden? Wát dan? Hoe dan?

Onze bedenkingen en tegenwerpselen zijn legio.

God is geen tovenaardie op stel en sprong onze beden inwilligt.

Bidden heeft geen zin, want de situatie verandert er toch niet door.

Ben ik wel vroom genoeg om te bidden?

Bidden is zó goedkoop en gemakkelijk; het legt alle verantwoordelijkheid bij Onze Lieve Heer neer.

Hoezó zal God het mij geven, mijn vurigste gebeden zijn nog nooit verhoord.

Lieve mensen; als we samen onze bedenkingen en innerlijke blokkades omtrent bidden zouden inventariseren, zouden we in korte tijd een enorme waslijst hebben.

Zou de moeite waard zijn, overigens, om daar eens open en kwetsbaar met elkaar over na te denken en te spreken

Ik stap in een gróte stap óver al die innerlijke blokkades in ons heen. Laten we ondanks onszelf, eerst luisteren. Wat zégt de Schrift nu eigenlijk.

Wie bidt, wie vraagt, wie in Jezus' Naam iets dúrft te vragen, die gaat een verbinding aan. Wie het léf heeft, wie het hárt heeft, wie zijn hart opent, opent zich voor contact. Die stelt zich open voor contact met de Allerhoogste. Vertel hem wat jou bezighoudt, waar je hart vol van is.

Wie het léf heeft om te bidden, gaat een verbinding aan, die wil omgekeerd hóren wat Hij te zeggen heeft. Wat Hij jou te zeggen heeft. Die opent zijn oren voor de liefdevolle bron van leven. Die durft in de stad van vrede in de verte te ontwaren.

En, de grootste les, die Jezus zijn leerlingen én ons leert, is dat vragen, dat bidden alleen kàn, met open en lege handen.

Wij ontvangen Hem enkel door onze handen open, ontvankelijk te laten zijn.

Het is niet door onze verdienste, niet door hard te werken, veel gerechtigheid te doen, opofferingen te brengen, dat God naar ons omziet.

Het lijkt onvoorstelbaar. In déze, onze maatschappij van loon naar werken, van voor wat hoort wat, van daders harder straffen om slachtoffers meer recht te doen.

God nodigt ons uit, Christus komt naar de mens toe. En daar hoeft je niet eerst van alles voor te doen. Het is voldoende wéét te hebben van je eigen nood. Zie je lege handen, sla acht op je smachten naar vrede, heb weet van vermoeidheid, van chaos.

Zó mag je bidden; om dagelijks brood,

om eindeloze genade, om zorgzame liefde.

Zó kun je ontvangen; in een geopende hand; een stukje brood, een slokje wijn.

Teken van zijn nabijheid. Voorsmaak van zijn Koningschap, hier en nu.

Amen.